

از دهايك نغمه كردان كنج را
خوشترين برستي مجيد و بست
نفت از در هات او كي مرده است
از غم بي التي انسرده است

چون بلال اضعف شد همچون بلال
جفت او ديش بلفا و احرب
ناگون اندر حرب بودم ز رست
اين هم كفت و خوش دعي كفت
زك مرگ افتاد در روي بلال
پس بلاش كفت نذا و اطرب
نوجه داني مرگ چون غيبت چيست
زكس و كلك و لاله مي كفت

تاب رو چشم بر انوار او
هر سيب دل مر سيب ديگر و را
مردم ديده سيب آمد جيرا
مردم ديده بود مرآت ماه

مردم نادیده باشد روسياه
كفت جفتش الطوفان خوش خصال
كفت جفت اشب غيبي ميرور
كفت ني ني ملكه اشب جهان من
ني كوا هر داد بر كفت راو
مردم ديده بود مرآت ماه
كفت نذا الوصالت الوصال
از تبار و خوشيش غائب ميشور
ميرد خود از غيبي در وطن
كفت

كفت لرجان و دم در حرت آه
كفت رويت را كجا بينسيم ما
حلقه خاصان تو پيوسته است
از ان حلقه زرب العالمين
كفت اندر نكش ايغانه در بغي
من كوا بودم در بختانم چو چاه
كفت اندر نكش منكر بمسبح
من كوا بودم در بختانم چو چاه
كفت اندر نكش منكر بمسبح
من كوا بودم در بختانم چو چاه
كفت اندر نكش منكر بمسبح
من كوا بودم در بختانم چو چاه

باز كوا احوال ابراهيم زود
بر سر نخي شنيدان نيك نام
كاهر هاي خند بر هم سراسر
بانك ز در بر وزن فطر او كه گيست
كفت با خود اين چنين زهره كرا
اين نباشد آدم مرغانا پر بيست
كفت اشتر بام بر كه جست هان
كفت اشتر بام بر كه جست هان

كفت اشتر بام بر كه جست هان
كفت اشتر بام بر كه جست هان